

Uppsala Sjukf. Arbetslösa 2
Karolina Eriksson, 010-1143049

Sammanträdesdatum
2010-01-28

Nr

Nya SUS workshop den 28 januari 2010

Tid:

Plats: Försäkringskassan, Stockholm

Närvarande: Deltagare

Therese Elmecrantz, RAR Sörmland
Ola Wiktorsson, RAR Sörmland
Anders Allard, SF Huddinge
Inga-Lill Granström, Arbetsförmedlingen
Arja Meller, Arbetsförmedlingen
Berit Björnered, Samordningsförbunden i Västra
Götaland
Gunvor Wikberg, Försäkringskassan
Åsa Gärrenstad, Försäkringskassan
Tomas Feldt, SF Östra Östergötland
Lilian Litzell, Försäkringskassan (fm)
Thomas Gustafsson, Arbetsförmedlingen
Leif Klingensjö, SKL (fm)
Göran Holmström, Försäkringskassan
Åsa Eriksson, Södra Dalarnas samordningsförbund

Projektrepresentanter

Sven Envall, projektledare
Niclas Knuts, verksamhetsspecialist
Marina Nordmark, verksamhetsspecialist
Karolina Eriksson, verksamhetsspecialist
Stefan Nordqvist, IT
Stefan Hill, IT
Charlotte Granström-Jonsson, IT
Michael Olausson, IT

1. Sven Envall hälsar alla hjärtligt välkomna till projektets andra workshop. Sven tydliggör syftet med SUS, projektets övergripande organisation och sammanfattar hur långt projektet hittills kommit. Dagens uppdrag är att demonstrera innehållet i nya SUS och under eftermiddagen i tre arbetsgrupper djupare diskutera tre områden 1) Hur insatsen i FINSAM ska beskrivas samt tydliggöra vem som gör vad i SUS; 2) Att tydliggöra vilka budgetuppgifter i handlingsplanen som önskas lokalt och regionalt samt; 3) Att beskriva hur vi ska kunna följa deltagarens försörjningsförändring före/efter insats.

Kommentarer: Förväntningar på SUS är att det ska vara enkelt att använda och få ut information från. För FINSAM kommer hälften av finansieringen från kommuner och landsting, rätt belopp ska vara 500 miljoner. En samordningsförbundslogga bör finnas med i SUS när den finansieringsformen ska visas. En fråga som inte fångas upp hittills är frågan om tid i utanförskap, dvs hur länge en individ saknat egen försörjning genom arbete. Viktigt att det går att koppla tid i utanförskap i olika rapporter.

2. Sven visar SUS övergripande struktur, där uppgifter registreras av de olika myndigheterna och samordningsförbundet och rapporter kan tas ut från lokal till nationell nivå.

Kommentarer: Behov finns att kunna registrera samma deltagare i olika insatser samtidigt, under parallella tidsperioder, t ex både FINSAM och Handlingsplan. Det är viktigt att det syns, och att båda kostnaderna blir tydliga.

Det finns idag ingen uppföljning av kostnader för åtgärder inom handlingsplanen som inte utförs av handläggare i handlingsplanen. Kostnaderna för detta ligger i linjen och är inte samverkansmedel. Detta går inte att mäta idag. Frågan om vi verkligen ska följa upp det som ligger i linjen via SUS kom upp. Det framkom också att vi inte kan fånga in uppgifterna från handläggarna och därför går det inte att registrera och följa upp i SUS. Den redovisning som sker inom handlingsplanen är uppdelad efter målgrupper som kvinnor, unga, nyanlända.

3. Stefan Nordqvist visar hur registrera insats är tänkt att fungera praktiskt.

Kommentarer: Begreppen behöver definieras, t ex vilka är samverkansorganisationsansvariga. Målgrupp på insatsnivå ifrågasätts. Finns inget behov på den här nivån. Det räcker att registrera uppgifterna för deltagaren. Många insatser vänder sig till en bred målgrupp där det inte går att specificera på insatsnivå.

4. Insatsbudgeten ska preciseras på förvaltningskostnader och insatskostnader.

Kommentarer: Främst inom FINSAM är en stor del av en insats kostnad personalkostnader, runt 90%. Det kan finnas någon åtgärdskostnad, men väldigt litet. Flera insatser finansieras inte fullt ut av samverkansmedel. Hur kan vi fånga upp dessa kostnader när vi redovisar utfall i förhållande till resultat? Det finns inget behov av att bygga ett ekonomiskt redovisningssystem i SUS. Det räcker att specificera personal, lokal, övrigt.

5. Träden: FINSAM, Handlingsplan och Tvåpartsfinansam presenteras.

Kommentarer:

Inom samordningsförbundet arbetar vi med Arbetslivsinriktade insatser. Om vi inom FINSAM har hälsoinriktade insatser får vi kritik för det. Det är svårt att tolka de olika begreppen, de går in i varandra. Syftet måste vara att visa vad grupperna behöver. Inom FINSAM kan vi arbeta med bredare insatser utifrån behov. Hur kan man följa individen i insatserna? I alla insatser som finansieras av samverkansmedel gäller

arbetslinjen. Det torde räcka med individinriktad och strukturövergripande.

6. Arbetsgruppernas diskussioner:

Grupp 1 – FINSAM

Deltagare: Therese Elmekrantz, Berit Björnered, Tomas Feldt, Thomas Gustafsson, Åsa Eriksson

Projektrepresentanter: Karolina Eriksson och Stefan Hill

Sammanfattning av diskussionen kring Insatsträdet i FINSAM.

Inom FINSAM finns i två olika insatsinriktningar, dels inriktade på deltagare, dels inriktade på mer strukturövergripande insatser.

De insatser där deltagare genomgår en insats är alltid inriktade mot arbetslinjen, dvs arbetslivsinriktade. De arbetslivsinriktade insatserna preciseras i föreberedande, förebyggande, kartläggning av individens behov och rehabilitering till arbete/studier. Viktigt är att beskriva skillnaderna i begreppen särskilt förberedande/förebyggande. De insatser som innehåller flera typer av insatser behöver kunna kategoriseras som rehabilitering till arbete/ studier. Målgrupper är inte intressant, många gånger har insatsen inte någon tydligare målgrupp än att det är personer som har behov av samverkan som inte fångas upp i myndigheternas ordinarie verksamhet. De målgrupper som beskrivs i trädet innebär fortfarande att vi blandar olika begrepp. Om målgruppsbegreppet ändå ska finnas kvar är det viktigt att inte ha för många målgrupper och att alla (ingen specificerad målgrupp) finns med som ett alternativ.

De strukturövergripande insatserna är preciserade mot inventering av behov av samordnad rehabilitering, utbildning/konferens samt strategiskt utvecklingsarbete där påverkansarbete (dialog och kommunikation) gentemot olika grupper i samhället ingår. De målgrupper som kan definieras är personal samt samhället i övrigt.

Utifrån diskussionen om insatser framkommer också budgeten i FINSAM oftast innehåller personalkostnader. Det kan förekomma mindre poster för finansiering av externa tjänster, men också lokalkostnader. I diskussionen framkom också att det i insatser som finansieras av FINSAM medel dels kan finnas andra finansiärer, ESF eller andra myndigheter. Det finns också insatser där FINSAM-medel används för att finansiera del av ordinarie verksamhet, t ex där annan myndighet går in och finansieras via FINSAM och en stor del av de insatser deltagaren får del av finansieras av ordinarie verksamhet. Det innebär att kostnad per individ blir missvisande om man kopplar insats till resultat.

Vem gör vad och var?

Karolina tydliggör att uppgifter om deltagare endast kan registreras av någon från myndigheterna. Det krävs både ett samtycke från deltagare att informera namngivna myndigheter information om individuppgifter och dels ett medgivande att registrera uppgifterna i SUS. Sekretesslagstiftningen begränsar vilka som får ta del av individuppgifterna.

Inom samordningsförbundet är det tänkt att tjänsteman på samordningsförbundet ska få behörighet att registrera insatsuppgifter och budgetuppgifter. Denna behörighet ska kunna delegeras till annan person, men kommer troligen att ligga på tjänsteman på samordningsförbundet. Denna insatsadministratör i SUS ska också ge myndighetsrepresentanter behörighet att registrera deltagare i en viss insats. Det är respektive myndighet som ger sin anställd behörighet att få tillgång till SUS och vilken behörighet, men det är insatsadministratören på samordningsförbundet som kopplar behörig myndighetsanvändare till insatsen. Viktigt att utse ersättare på alla nivåer. Samordningsförbundet ska kunna utse insatsadministratörer och meddela till rätt person (CBA) på Försäkringskassan att xx ska ha behörighet. Frågan om alla som har behörighet i SUS ska kunna ta ut rapporter ur hela SUS diskuterades. Ett förslag är att begränsa rapportfunktionen till länsbehörighet.

Stefan berättar att inloggning i SUS kommer att ske på samma sätt som nu, med e-legitimation. Arbetsförmedlingens, Försäkringskassans och några kommuners handläggare har e-legitimation genom arbetet. Data utreder om ett kompletterande inloggningssätt ska kunna användas, genom tillfälliga sms-koder, men vi har idag inte tillstånd till detta. En tanke finns också att tidsbegränsa behörigheten i SUS till två år och att den därefter måste förnyas. Idag finns ingen kostnad för att få behörighet i SUS.

Behov av help-desk dit alla användare i SUS kan vända sig finns.

7. Grupp 2 – **Handlingsplanen**

Deltagare: Åsa Gärrenstad, Gunvor Wikberg och Göran Holmström
Försäkringskassan, Inga-Lill Granström Arbetsförmedlingen
Projektrepresentanter: Marina Nordmark, Stefan Nordqvist, Mikael Olausson

Sammanfattning av diskussionen som gällde insatser och insatsbudget med finansieringsformen handlingsplan.

Stefan beskrev strukturen i det nya SUS. Han ritade upp hur en eller flera insatser hänger ihop med en samverkansorganisation och hur en insats har en insatsbudget. På samma sätt har även en samverkansorganisation en budget.

Efter diskussion om strukturen framkom det att i handlingsplan kommer samverkansorganisationen att likställas med ett samverkansområde och under ett samverkansområde kommer det bara att finnas en insats. I vissa speciella fall kan det möjligtvis finnas behov av att lägga upp flera insatser. Eftersom den nya strukturen stödjer en eller flera insatser under en samverkansorganisation är det alltså inget problem. När man lägger upp sina insatser bör man tänka utifrån ett uppföljningsperspektiv för att kunna få ut så mycket information som möjligt från systemet.

Under diskussionen angående insatsbudget framkom det att Handlingsplan bara har en budget som är delad på Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan. För närvarande finns det inget behov av att följa upp budgeten på en mer detaljerad nivå än så. Det här är i alla fall vad som gäller för i år.

I nya SUS finns det även en möjlighet att dela upp budgeten mer om behov skulle uppstå. Ett exempel skulle kanske vara att dela upp budgeten på LFC och arbetsförmedlingskontor. Detta förutsätter givetvis att man skapar insatser som motsvarar den nivån förlagsvis en insats per insatsteam.

Kommentarer i övrigt:

En generell kommentar var att mata in så lite som möjligt i SUS eftersom det finns bra uppföljningsmöjligheter i arbetsförmedlingens system.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att den tänkta strukturen för SUS med samverkansorganisationer, insatser och insatsbudget håller.

Efter grupperna samlades vi igen och tittade på vad som gruppen som jobbat med inkomst före och inkomst efter hur det skulle mätas. Gruppen ansåg att förslaget som hade arbetats fram, att med kryssmarkeringar visa vilka försörjningar individen har, är bra

8. Grupp 3 – **Gemensamt**

Deltagare: Anders Allard, Ola Wiktorsson, Arja Meller

Projektrepresentanter: Sven Envall, Niclas Knuts, Charlotte Granström-Jonsson

Gruppen hade fokus på att titta närmare på individens försörjningskällor. Huvudfokus låg på frågan hur vi kan följa att en deltagare har förändrat sin försörjning efter insatsen. Som utgångsläge hade projektet tagit fram ett antal alternativ på hur inmatning av försörjning kan ske. I dagens SUS matas försörjningen in i form av antal procent av deltagarens hela försörjning som han/hon får ersättning från någon av de olika

källorna. Problemet med denna inmatning är att det är tveksamt om myndigheterna har samma syn på försörjning i procent. Det ligger nära för en handläggare från en myndighet att anse att ett beslut om 50 procent sjukersättning är 50 procent av individens försörjning, när den exempelvis egentligen endast omfattar 30 procent då den är betydligt lägre än sjukpenningen individen har på resterande del.

Under mötet diskuterades huruvida försörjning i kronor, procent, veckor, timmar etc är ett alternativ. Mötesdeltagarna enades kring att försörjning endast skall anges som ett konstaterande.

Alltså: handläggaren som matar in en individ bockar endast för de försörjningskällor som individen har, men anger hur mycket individen jobbar (med och utan subvention), studerar (i studier som formellt berättigar till studiemedel) och jobbar som egen företagare. På detta sätt kan den viktigaste uppgiften fås ut ur systemet: hur mycket jobbar individen efter insatsen. Dessutom kan flöden noteras, samtidigt som sannolikheten är hög att korrekta uppgifter matas in i systemet. Det blir dessutom enklare för den handläggaren som matar in uppgifterna.

9. Avslutning. Grupperna redovisar sina diskussioner. Sven Envall konstaterar att vi tagit ett steg närmare nya SUS och tackar för stort engagemang.

Nästa workshop planeras den 18 februari 2010.